

Narodni svet OFS Slovenije

Nagovora mednarodnih
predstavnikov na
narodnem volilnem kapitlju
Frančiškovega svetnega
reda Slovenije

Dom duhovnosti Kančevci

16. do 18. november 2018

Nagovor s. Ane Fruk pred volitvami

Izvolili boste sestre in brate, ki bodo animirali in vodili to narodno bratstvo. Zato bi izpostavila ravno ti dve besedi: animiranje in vodstvo.

Animirati pomeni spodbujati bratstvo, ga oživljati. To lahko počnejo ljudje, ki poznajo prednosti tega bratstva, duhovna moč, kateri so talenti, ki jih imajo bratje in sestre tega bratstva. Hkrati to pomeni, da so lahko animatorji ti, ki poznajo slabosti tega bratstva in vedo, kaj je potrebno popraviti. Torej je treba izbrati osebe, ki bodo 3 leta animirali to bratstvo.

Po drugi strani morajo ti bratje in sestre voditi bratstvo. To so ljudje, ki jim drugi lahko sledijo. Ki so nam za zgled. Kakor nam je zgled sv. Frančišek, tako tisti, ki služijo bratstvu, morajo biti zgled ostalim. Torej voditi pomeni pokazati pravo pot. Ni mogoče voditi, če ne veste smeri, kam je treba iti. Da pa poznamo smer, je potrebno imeti globok odnos z Bogom. Poslušati Boga v vsakem trenutku, da nam pokaže pravo pot, kam je treba iti.

Pogosto rečemo, da to ni zame, da nimam talentov, da ne vem, kako bi vodili bratstvo. Važno je vedeti, da ni ena oseba, ki vodi bratstvo. Prav zato nam je Gospod dal skupino ljudi, ki bo vodila bratstvo. To pomeni, da se bomo medsebojno dopolnjevali. Meni je ena slika iz Biblije zelo pri srcu, to je slika oz. odnos Arona in Mojzesa. Aron je molil, duhovno animiral Izraelce, Mojzes pa jih je vodil čez puščavo, jim kazal pot. Oba skupaj sta vodila Izraelce. Tako bo tudi svet, ki ga boste danes izvolili. Lepo bi bilo, da imajo to predstavo skupnega dela pri vodenju tega bratstva.

Moja želja, sedaj ko boste volili je, da boste odprti Božjemu Duhu, da sprejmete, kar vam bratstvo po Sv. Duhu zaupa in da se prepustite Njegovemu vodstvu.

Pridiga br. Pedra Zithe v nedeljo

'Nebo in Zemlja bosta prešla, a moje besede bodo ostale za vekomaj' (Mr 13,24-32). To so Jezusove besede današnjega evangelija. Ampak, če hočemo razumeti, kaj te besede pomenijo, moramo iti globlje. Z besedo je Bog ustvaril vse. In z besedo se je Bog učlovečil in postal meso in kri med nami.

Toda, preden gremo v to teološko razumevanje sveta, moramo razumeti eno: beseda, ki jo spregovorimo in rečemo bratom in sestram, lahko povzdigne ali pa rani druge ljudi. Preden gremo v globlje teološko razumevanje teh besed, lahko preprosto rečemo: Kar spregovorim svojim bratom, jih lahko uniči ali pa jih gradi, zato moramo biti zelo previdni, kaj rečemo drug drugemu. Zakaj to govorim? Ker si ljudje zapomnijo, kaj ste jim rekli, kaj jih je prizadelo, čeprav so vam odpustili. In take besede jih uničijo.

Šele, ko razumemo na tak preprost način, lahko gremo globlje v teološkem razumevanju, kaj je Jezus rekel 'Vse bo prešlo, a moje besede bodo ostale'. Drugače rečeno, spodbujeni smo, da govorimo dobre besede.

Posebno velja za nas starše. Predstavljajte si otroka, ki vas ne posluša, ki dela napačne stvari. Kakšne so vaše besede njemu ali njej? So besede spodbude, da bi se poboljšal ali besede, ki ga porinejo še bolj v napačno smer. Predstavljajte si sina ali hčer, ki je naredila zelo, zelo slabo dejanje. Pridete k njej ali njemu in ga obkladate z raznovrstnimi imeni. Ali se bo spremenil? Ali pa si predstavljajte otroka, ki je naredil slabo stvar, ga pogledate v oči rekoč: »Ti si tako lep, tako čudovit, ti si dober otrok. Ali misliš, da te to, kar si naredil dela dobrega?« Mislite, da ga te dobre besede ne bodo spodbudile razmisliti globlje in spremenile njegovo obnašanje?

Torej, besede, moji bratje in sestre, lahko gradijo nekoga ali pa uničijo.

In Jezus je resnična beseda ki ostane, je beseda ljubezni, beseda spodbude, beseda odpuščanja. Jezus je resnična beseda, živa beseda, ki nam govori, nam kaže v mnogih prilikah. Kot v priliki o izgubljenem sinu sporoča 'Ta otrok, ki je naredil mnogo slabih stvari in se je vrnil, ga je sprejel, mu odpustil. Ko izgovarjamo besede kot kristjani, jih izgovarjamo kot Jezus - resnično ljubezen. Da smo sposobni predati, kar nam je rekel »Vse bo prešlo, samo

beseda bo ostala večno«. Ne križ ne grob ne moreta povzročiti, da bi Jezusove besede trajno izginile od nas. Da bi te besede resnično razumeli, jih moramo poustvariti v naših lastnih besedah, v pomenu ljubečih besed našim bratom in sestrām. Ko gledamo v Jezusa – resnično Besedo, celo v trpljenju je bil sposoben ljubiti, odpustiti in nas objeti in s tem sposoben kogarkoli privedi k sebi. Ampak je odvisno od vsakega od nas, ali smo pripravljeni priti bliže k njemu. In od vsakega od nas je odvisno, ali želimo pokazati, da ostajajo te besede žive v našem življenju.

Kot smo slišali v 1. berilu iz preroka Daniela (Dan 12,1-3) on je slišal Boga, ga je poslušal. Dovolil je Bogu, da je bil udeležen v njegovem življenju, da je lahko potem pridigal, oznanjeval ostalim. Vsak izmed nas, kot kristjani, kot sledilci Kristusu moramo biti kot prerok Daniel – poslušati ta glas. Posnemati to Besedo. Tako lahko zopet vračamo svojo krščansko identiteto. Tako lahko zopet rečemo kaj pomeni dovoliti, da so te besede Boga med nami, z nami. Vsi molimo besede Evangelija: 'Beseda je meso postala in med nami prebivala'. Ne samo pri Njej, naši Materi Mariji, ampak med vsakem od nas. Toda še vedno ostaja vprašanje ali Jezus še vedno ostaja med nami, ali je beseda odpuščanja med nami, v nas ljubeča beseda, beseda spodbude?

Ko slišimo 'vse bo prešlo, le moja beseda bo ostala' moramo iti globlje, da spet rečemo 'Bog sam ne bo nikoli od nas daleč stran.' Moramo Mu dovoliti, da je trajno z nami v nas in skozi nas, v našem odnosu kot bratje in sestre.

Hvala lepa! (*po slovensko*)

Po tonskem posnetku zapisal Metod Trajbarič OFS